

Barn hungrar ihjäl sig till följd av asylpolitiken!

Innehåll

- 1 Barn hungrar i hjäl sig till följd av asylpolitiken
- 2 Säg nej till religiösa skolor
- 3 Pojkomskärelse är ett övergrepp
- 4 Till minnet av barnens bästa vän
- 5 Vad gör slöjan på små flickors huvuden?
- 6 Afghanska barn och den iranska regimen

Redaktör: Soleyman Ghasemiani
Adress: Box 6040 / 42406 Angered

- bfbulletinen@yahoo.se
- Tel: 070- 444 15 78
- Fax: 070- 619 90 54
- www.barnenforst.com
- www.childrenfirstinternational.org

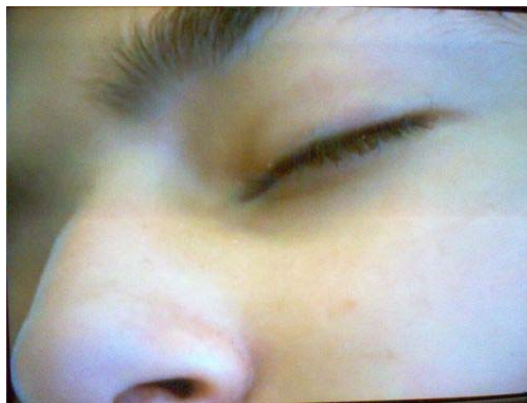
Torsdagen den 10:e juni såg jag hennes ansikte på TV. Det var SVTs nyhetssändning, Aktuellt, som visade inslaget. Hon låg där i en sjukhussäng, livlös med slutna ögon.

Det var bara sporadiska små rörelser vid ögonkanten som tydde på att hon fortfarande var vid liv. Det är Jennifer Bubani, 11 årig asylsökande från Kosovo som dessa rader handlar om. Måndagen den 7:e juni satt hon och hennes familj på ett plan från Skellefteå mot Kosovo. Hennes tillstånd hade inte förhindrad verkställigheten av utvisningsbeslutet åtminstone inte från Skellefteå. Framme i Stockholm beslutar läkare att hon måste läggas in på sjukhus omedelbart för livsuppehållande behandling.

Nu ligger hon apatiskt och stilla i sin säng på Karolinska sjukhuset. Hon är helt avskärmd från omvärlden; pratar inte, varken äter eller dricker och reagerar inte på smärta. Jennifer Bubani, har befunnits i detta apatiska tillstånd i över tio månader. Enligt experterna framkallas apatin av traumatiska händelser som barn har varit med om; ovissheten som den långa väntan på uppehållstillstånd medför

och den hopplöshet och förtvivlan som föräldrarna brukar ge uttryck för under denna process.

Jennifer Bubani är tyvärr inte det enda barnet som hamnat mellan liv

och död i den svenska asylpolitikens labyrinter. Det finns alldeles för många barn som har gått igenom denna smärtsamma omänskliga situation i det tysta. Göran Bodegård, överläkare på Karolinska sjukhuset har själv haft kontakt med 17 barn i samma tillstånd. Av dessa har 10 tillfrisknat sedan de fått uppehållstillstånd och genomgått månadslånga efterbehandlingar. Men det är barn som har fått uppehållstillstånd av humanitära skäl.

Barn i det tillståndet är förlorade om tryggheten runt familjen inte återskapas och tilliten till

Säg nej till religiösa skolor!

Soleyman Ghasemiani

En vuxen religiös människa har oftast utvecklade strategier för att förhålla sig till den skräck guds obarmhjärtiga straff brukar väcka. Men vad gör försvarslösa små barn i samma situation?

Skolverkets inspektion efter "Dokument inifrån" s avslöjanden förra året om islamiska friskolor föranledde inget nämnvärt mot de skolor som förekom i programmet. Skolverket fann inget belägg på att barnen i någon av dessa skolor har farit illa eller kommer att göra det. Detta påstående var så upprörande att till och med Thomas Östros reagerade starkt vid sin första kommentar på skolverkets inställning. Tyvärr var ministerns reaktion övergående och dunstade som en vilsen vattendroppe i skolmarkandens heta öken.

Evin Rubars dokument inifrån, "I skolans våld" del 2, lade ytterligare stoff till debatten om de religiösa skolorna. Att barn utsattes för misshandel i skolan, framkom även i den första delen av dokumentären. Men denna gång fick vi höra

utförligt hur misshandeln genomförts och hur den har drabbat barnen i fråga. Det barnen berättade visade prov på den auktoritära och barnfientliga uppfostringsmetod som har sina rötter i dessa skolors religiösa värdegrunder. Att aga barn strider mot rådande lagstiftning men vi har hört det både från Livets ords Ulf Ekman, pastorn i Knutby eller rektorer i de islamiska skolorna att slå på stjärten, smisk, dra i örat eller att slå barn är helt okej. Dar-Uloums rektor sade på ren svenska att "så länge jag finns här anmäler vi ingen" vilket han menade misshandel eller missförhållanden som kommer till skolans kännedom, förmedlas inte till myndigheterna för vidare handläggning.

För att komma någonstans i debatten om religiösa friskolor tar jag ett steg längre och börjar mitt resonemang där diskussionen inte handlar om direkta lagbrott som barnaga. Min fråga blir istället hur man ska ställa sig till religiösa skolor för barn i allmänhet, när de i övrigt fullföljer de rådande bestämmelserna. Vad har barn med religion att göra? Kan och skall barn vara religiösa? Är barn mogna för

ett sådant ställningstagande när det fortfarande har mycket att hämta för att göra ett val värt namnet?

Religion är tron på en onaturlig kraft, en övermakt ovanför människornas huvud som råder över allt och alla; en serie icke ifrågasättbara dogmer; vidskepelse som inte tål någon glimt av vetenskapens ljus; uråldriga seder och bruk; ett skräckvälde som med lätthet axlar marknadens bästa skräckfilmer. Religioner är auktoritära och odemokratiska. De är öppet exkluderande eftersom de delar människorna i de rätttroga och de otrogna, "Vi" och "de" i enlighet med trossatserna. Religioner är också patriarkala med en förlegad kvinnosyn som underordnar henne mannen.

Vad vi än tycker om religioner så har vi ändå trosfriheten. Människor har rätt att tro och tycka vad som helst så länge de inte kränker andra människor. Det är upp till den vuxne själv att avgöra om denne vill tro på Jesusuppståndelse, på skärselden, på helvetets ofattbara evinnerliga tortyr av syndare, eller sagan om Adam och Eva. Denna diskussion har egentligen ingenting med trosfriheten att göra eftersom jag inte pratar om vuxnas friheter utan barn.

När vi kommer till barnens domän så borde situationen bli helt annorlunda. Skräckfilmer brukar vara förbjudna för barn eftersom barn har svårt att skilja fiktion från verklighet. Barn har svårare att värja sig mot starka intryck från omgivningen eftersom de saknar de fysiska, psykiska och intellektuella förmågorna som krävs i detta sammanhang. Barn blir lätt

dogmatiska. Det räcker för dem att höra ett påstående från de vuxna runt omkring, förskolefröken, läraren eller de äldre syskonen för att ta det för "sanning". Att utsätta barn för religiösa intryck betyder att man tvivelsutan sätter stopp för deras fria och normala utveckling och präglar dem med religionens ramar och värdesystem.

Religiösa skolor utgår från de religiösa värderingar och normerna, som namnet antyder, vad de än skriver i sina skolplaner. Dessa värden är inte förenliga med det moderna samhället och de grundläggande mänskliga värderingarna som samhället skall vila på. De vunna universella mänskliga fri- och rättigheterna är icke religiösa och har kommit till stånd tack vare avskaffande av religionens politiska makt och inskränkningen av dess uppträdande inom den privata individuella sfären. Det mänskliga samhället är sekulärt och tar inte hänsyn till några etniska, religiösa eller kulturella tillhörigheter.

Den allmänna skolans primära uppgift är att ge barnen de grundläggande kunskaperna för att kunna forska livet, omgivningen och de sociala och samhälleliga skeendena. Skolan ger de vetenskapliga ramarna, verktygen som behövs för att gå vidare i den ständiga sökningen, redskapen som krävs för den naturliga nyfikenhetens tillmötesgående, för att kunna fråga, ifrågasätta, sammanfatta, besluta och kunna göra ett val.

De religiösa skolorna i kraft av sina värderingar och normer, förhindrar denna process eftersom barnets tankesätt redan från början kanaliseras i de religiösa banorna. De religiösa ramarna inramar

barnets tänkande i enlighet med religionernas trångsynta världsåskådning. Barnen blir religiösa redan som barn och tillskänks ett val som inte ligger på deras bord.

De religiösa skolorna kolliderar på några väsentliga punkter med den befintliga läroplanen också. Det är meningen att barn skall undervisas i en demokratisk anda. Har ni hört om någon demokratisk gud som har fötterna på jorden och rättar sig efter människors fria val?! Kan en stat vara demokratiskt och religiöst samtidigt? Något sådant har inte sett dagens ljus. Eftersom varje religion utesluter de andra religionerna! Så det enda tänkbara demokratiska samhället är ett sekulärt sådant.

Jämställdhet är ett annat honnörsord i den svenska läroplanen. Vad händer med de kvinnofientliga könsrollerna vilket präglar de stora religionerna? Ändrar präster och mullorna nya och gamla testamentet eller koranen på de ställen som handlar om de kvinnors underordning? Vad gör de med den manliga guden, stora patriarken? Vad fick ni för intryck när ni såg bönerummet i en av de islamiska skolorna i det senaste Dokument inifrån programmet? Där satt de små barnen i två rader; pojkar längst fram och flickor med sina slöjor längst bak. Vad mer behöver utbildningsministern Thomas Östros och jämställdhetsministern Mona Sahlin för att förstå och se ojämställdheten och kvinnoföraktet rakt i ansiktet inom religiösa skolor i Sverige? Vad gör slöjan på de små flickebarnen huvud? Är 6-8 åriga flickor redan

sexuella varelser som måste tämjäs och döljas under slöjans börda?

Allsidighet är ett annat viktigt begrepp i läroplanen. Har skolverket någon gång hört att en judiskt skola pratar lika mycket eller rättare sagt lika väl om Jesus, Mohammad, de heliga korna i Indien eller de kontroversiella gudsförnekarna? Motsatsen gäller i lika hög grad. Religioner utesluter varandra. Bortsett från offentliga runda bordssamtal räkans "de andra" av varje religion som de felbara, de syndiga, de som inte är helt okej. I bästa fall pratar man inte om dem!

Valfriheten är kanske det mest förlöjlighade begreppet när det gäller barnen och religiösa skolor. Det är som det iranska parlamentsvalet med den saken. Man får bara välja de kandidater som erkänner den islamiska staten, stor ayatollans fullkolmiga makt, koranens alla påbud och dessutom måste ha godkänts av det religiösa Väktarrådet. Först då får medborgarna lägga sina röster på någon av de godkända islamisterna. Samma sak gäller när det gäller religiösa skolor och barns valfrihet. Barnens valfrihet är strypt innan den hunnit krypa på de fyra! Den religiösa skolan väljer för barnen hur de ska se på världen och vilket fönster de ska öppna mot världen.

Det är meningen också att utbildningsväsendet skall främja integration som segregationens motpol. Religiösa skolor är i själva verket ett hinder för integrationen av i första hand medborgare med

☞ gå till sidan 4

Barn och religiösa ...

utomeuropeisk bakgrund. De konservativa och religiösa krafterna är av förklarliga skäl mot det öppna och moderna samhället. Vi hör ofta hur olika religiösa läger betecknar det nuvarande samhället som släpht, kvinnor för lössläppta och barnen för odisciplinerade och respektlösa. Religiösa skolor befäster segregationen genom att tilldela barnen redan som små, en religiöst och exkluderande identitet. Miljön i den religiösa skolan är identiskt med hemmiljön när det gäller värdegrunder och uppfostringsmetod. Genom skolan får barnen det bekräftat för sig att det är "något annat med dem" än det omgivande samhället. Den religiösa skolan gör att barnen i de konservativa och religiösa miljöerna förlorar den normala chansen av interaktion med andra livserfarenheter, kulturer och värderingar som de skulle ha fått i den allmänna skolan. Utanförskap, nationalism och religiös fundamentalism får en god grund när samhället på detta sätt låter sina små rättslösa medborgare indoktrineras av vidskellig tro.

Religion borde vara barnförbjuden som skräckfilmer. Detta borde gälla åtminstone skolan. Skolväsendet borde vara allmän, offentlig och hundra procent sekulärt. Barn och religion hör inte ihop. Det är två olika världar som måste hållas isär. Barnen måste få växa först innan religionen skall få träda fram i deras liv.

Pojkskärrelse är ett övergrepp!

Barnmisshandel är förbjudet!

Den 27:e mars stod det att läsa på TT om ett illa omskuret pojke i Malmö. Socialstyrelsen bedömer att pojken, knappt ett år gammal, har "genomgått en tortyrliknande behandling" av en så kallad dansk läkare.

I de fall när det går riktigt illa för de små pojkarna, blir sjukvården inblandad för att rycka in och sanera skadorna så långt det går. Men vad händer med alla de små barnen som turlig nog slipper infektioner men blir skadade på ett eller annat sätt av själva ingreppet och får leva med det resten av sitt liv som en "normal" kroppsutveckling. Vad händer med smärtorna och kränkningen som den offentliga, lagliga fysiska och psykiska tortyren utsätter dessa små pojkar för?

Barn och kvinnor är alltid de första offren när urgamla traditioner bevaras. Det som kallas för kultur, är oftast bojer för de mest utsatta i gruppen. Människors levnadssätt är beroende av den tid man lever i; de ekonomiska förhållandena som råder och människornas plats eller position där; de sociala förhållandena som omger medlemmarna i gruppen och deras del i ordningen där. Det finns många religiösa eller traditionella seder och bruk som överlever de sociala och kulturella förändringarna i samhället. Detta för att makten eller den nya

ordningen samtycker till dessa seders bevarande eller ser på dem med blida ögon.

En av dessa grymma seder som praktiseras i många länder och även här i Sverige är omskärrelse av flickor och pojkar. Som tur är, har omskärrelse av flickor förbjudits sedan några år tillbaka i de flesta europeiska länderna. Men för pojkarnas del är lagen ingen räddare i nöden utan själv medbrottslig.

Detta grymma ingrepp har sina rötter i ett urgammalt religiöst påbud inom islam och judendomen. Ingreppet innebär att man skär bort förhuden över ollonet. Inom judendomen görs ingreppet när barnet är nyfött, medan islam tillråder ingreppet när pojken är äldre.

I Sverige står lagen sedan 2001 helt och hållet på religionens och denna seds sida mot de försvarslösa små pojkarna. Det innebär att detta grymma ingrepp även i fortsättningen får genomföras på inget ont anade små pojkar. Det som lagstiftarna struntat fullständigt i, är det lilla försvarslösa barnet. Barnet är en individ, en människa som har rätt till sin kropp och sin välbefinnande. Ingen har rätt att åsamka barn eller vuxna fysisk eller psykisk lidande. Detta gäller i större grad barn eftersom barn inte kan försvara sig mot vuxna.

Barnen är ingens ägodel vare sig

föräldrar eller någon institution. Föräldrar eller vårdnadshavare är i själva verket ställföreträdande för det samhälleliga ansvaret som åligger hela det mänskliga kollektivet. De mänskliga rättigheterna måste också gälla barn oavkortat.

Till försvar för bevarandet av detta ingrepp hänvisar man till religionsfrihet och respekten för olika kulturer. Här finns ett stort missförstånd. Religionsfrihet innebär inte att samhället ska acceptera religionens seder och bruk eller värderingar. Det mesta av de mänskliga och demokratiska fri- och rättigheterna som är lagstadgade har tillkommit i direkt opposition mot religionen. Jämlikhet mellan kvinnor och män, rätten att inte tro på några gudar, yttrandefrihet, förbud mot aga etc strider mot alla de stora religionernas världssyn. Stening till döds, halshuggning av homosexuella, kvinnoomskärelse, kapning av händer, månggifte, obligatorisk slöja... är religiösa påbud. Ska vi införa dessa regler i Sverige för religionsfrihetens eller respekt för andra kulturers skull?! Givetvis vill religiösa grupperingar att dessa påbud ska respekteras och att lagstiftningen görs om enligt just dessa värderingar, precis som det är i Iran, Afghanistan eller så som den kristna högern vill införa i sina länder, starkast i USA.

Religionsfrihet betyder att vuxna människor har rätt att tillhöra vilken religion som helst, att de vuxna får utföra sina religiösa seder och bruk så länge de inte inskränker andra individers rättigheter eller inte strider mot de lagstadgade förordningarna. Omskärelse är ett ingrepp på en annan människas kropp utan hans medgivande. I små barns fall kan man aldrig prata om något

“medgivande” eftersom barnen per definition saknar både den intellektuella och fysiska och psykiska förmågan att besluta om sådana saker. De är inte tillräcklig vuxna för det ansvaret, eftersom de är barn; och det är pojkbebisar upp och till 6 år det handlar om! Pojkomskärelse borde förbjudas precis som kvinnoomskärelse. När pojkar är vuxna kan de bestämma då om de vill erbjuda en del av sin kropp till några gudar eller inte. Som vuxen kan de avgöra själva om de ska gå i föräldrarnas fotspår eller välja en helt annan väg.

Varken kultur eller religion är i sig värda någon respekt. Det är individen och dennes rätt till det fria valet respekten gäller. Den troende har självklart respekt för sin tro. Bärare av alla kulturer tycker av förklarliga skäl att deras kultur är värd all respekt. Andra samhällsmedlemmar har lika mycket rätt att tycka tvärtom eller hur de än vill om religioner eller andra kulturella fenomen. Jag respekterar en muslims eller kristens rätt till sin tro, även om den tron enligt min egen uppfattning är rena vidskepelsen, samtidigt som jag har all rätt att kritisera och bilda opinion mot den troendes religion eller dennes religiösa uppfattningar.

För försvaret av barns rättigheter som en individ, för barns rätt att slippa stå till tjänst för de vuxnas gudar, för barns rätt att inte bli berövad sina kroppsdelar, för rätten att inte bli misshandlad eller utsättas för lidande, bör Sverige stoppa denna grymma behandling av pojkar. Låt barnen växa och bestämma över sin penis!

Barnen Först

Vad gör slöjan..

har rätt om att “barn härmar sina föräldrar och att det är helt naturligt”. Men denna “helt naturliga härkning” rättfärdigar varken slöja eller andra religiösa påbud för barn. Ännu mer naturligt för barn är öppenheten, nyfikenheten, lusten att forska och pröva det nya och okända. Det lilla flickebarnets naturliga härkning av sin mamma förvandlas till ett onaturligt klädespåbud, när hon inte längre kan ta av sig den på dagis eller i skolan där de jämnåriga går barhuvad! Fria barn härmar lika naturligt sina jämnåriga, sina fröknar och lärare. Men där går tydligen gränsen för dessa små själar med religiösa föräldrar. Hur förklarar den beslöjade mamman för sin lilla dotter när hon ska gå till dagis med slöjan på? Är hon mogen för det beslutet, taget av föräldrarna eller gud själv? Det är just den helt naturliga nyfikenheten och öppenheten som stryps när religionens dogmer och sekterism får beträda barns liv från de tidiga åren.

Kaleem utgår från sina egna religiösa erfarenheter när hon pratar om vegetarianer. Jag känner många vegetarianer som har kött på menyn för sina barn. Och jag känner ännu fler muslimer som låter sina döttrar slippa sjalen och skonar sina söner från omskärelse som barn. De är så frisinnade att de låter sina barn bestämma själva i vuxen ålder ifall de ska ta steget över till det religiösa livsvalet eller inte!

Soleyman Ghasemiani
Ordf. Barnen Först

Till minnet av barnens bästa vän

Den 13 november 1999 publicerades ett pressmeddelande undertecknad av Mansoor Hekmat och Soraya Shahabi på persiska. Det handlade om bildandet av "Barnen Först" en organisation som skulle stå för barns bästa var som helst i världen. Mansoor Hekmat var initiativtagaren till denna organisation och dess programförklaring. Tyvärr gick han bort för knappt två år sedan.

Mansoor Hekmat (Zobin Razani) 1951-2002 var en framstående Marxistisk tänkare. Han började sina politiska aktiviteter på allvar när folkmassorna i Iran reste sig mot shahregimen 1979.

Han tillhörde den klarsynta sociala rörelsen som redan innan prästerskapets maktövertagande kritiserade de sociala rörelser, från höger till vänster, som lade sig för prästerskapet och klappade händerna för dess så kallade antiimperialistiska slagord. Han menade att västfientlighet hade varken med arbetarrörelsens intressen eller med de grundläggande mänskliga fri- och

rättigheterna att göra. Han varnade redan då för Västmakternas politik som uppmuntrade och stödde den reaktionära rörelsen politisk islam, mot det "röda hotet". Han var en av huvudfigurerna inom Irans kommunistiska partiet och senare grundaren av arbetarkommunistiska

partiet under 1991.

Mansoor Hekmat var en marxistisk teoretiker med ett stort hjärta. Hans engagemang för de förorättade, för kvinnors rättigheter, mot förtrycket i alla dess former och för människan och livets helgd är omfattande. Han menade att kvinnans frihet är ett mått på ett samhälls frihet och barnens situation ett bevis på hur samhället respekterar människovärdet.

För Mansoor Hekmat betydde barnens väl och deras trygghet det främsta som ett samhälle hade att garantera och uppfylla. För honom stod barnen först på prioritetslistan och samhället hade till uppgift att prioritera dem och deras behov över allt annat. Barnen Först bildades för att upplysa och samla krafter runt denna mänskliga idé att barnen inte är föräldrars ägodelar; att samhället har det yttersta ansvaret för att barn inte far illa och att de tillförsäkras ett tryggt, jämlikt och glatt liv.

Mansoor Hekmats kritik mot religionens intrång i barns liv har varit mycket grundligt. Hans skrift under rubriken "Islam och barnens rättigheter" är ett försvarstal för barnens grundläggande rättighet att få vara barn och slippa ta ansvar för föräldrars religiösa böjelser. Han menade att barn inte har någon religion eftersom de är barn. Först måste de växa upp för att kunna göra ett val. De kan inte välja att ta på sig slöja, bli omskurna, underordna sig gud och andra auktoriteter eftersom ett val förutsätter både intellektuellt, psykiskt och socialt mognad.

Vi på Barnen Först hedrar Mansoor Hekmats minne för hans medmännisklighet, hans mod och hans klara och barnvänliga perspektiv och hans outtröttliga ansträngningar för en bättre värld.

Soleyman Ghasemiani
Barnen Först
2004-06-14

Vad gör slöjan på små flickors huvuden?

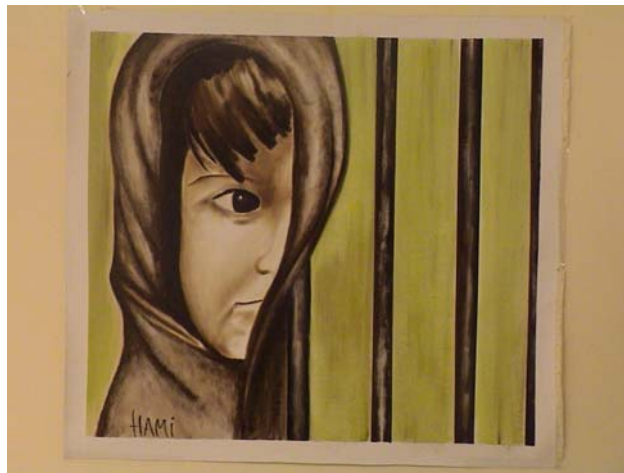

Nedanstående artikel har varit publicerad i Göteborgs Postens debattsida 040601 under samma rubrik.

I sitt inlägg i GP-debatt 22/5 hävdar Kalsoom Kaleem att jag kränker muslimska kvinnor genom min kritik av religion och slöja. "Muslimska" kvinnor är individer. Jag kritiserar inga individer, utan religiösa värderingar och påbud. Det enda heliga för mig är människan och livet! Kaleem tror att jag blir tyst om hon påminner mig om att det är de heliga religionerna jag kritiserar.

Kaleem tar grundlagen och religionsfriheten till sitt stöd när jag vill stoppa slöjan och religionens inbladning i barns liv. Lyckligtvis är grundlagen formulerad på ett sådant sätt att den inte kan gå religionens ärenden så som de religiösa vill. Tvärtom Kaleems önskningar, inskränker den svenska författningen religionsfriheten på väldigt många områden, eftersom lagarna inte utgår från religionernas påbud. Homosexuella avrättas inte; äktenskapsförbrytare stenas inte; månggifte, kättar- och häxjakt, könsstympning, mäns överhöghet

och kvinnors underordning etc. är förbjudna i lag tors att de utgör olika satser inom islam, kristendom eller judendomen. Religionen har alltså inte frihet att göra vad som helst trots de "heliga böckernas" hjärtliga önskan om guds makt på jorden. Vad som ska vara "fri" eller inte, är

en fråga om styrkeförhållande. Jag förespråkar en icke religiös stat med sekulär lagstiftning. Det gemensamma planet skall religioner inte få beträda. Religion skall ju vara privat och privat betyder där andra inte skall eller behöver infinna sig. Skolan inte är ett privat område utan ett samhällligt sådant. Statliga och kommunala myndigheter är inte heller privata domäner. De får inte

bära något religiöst eller etniskt specifikt kännetecken eftersom de måste vara neutrala på detta område och utgå endast från den mänskliga identiteten och medborgarskapet.

Kaleem avfärdar mitt påstående att slöjan är ett medel för kontrollen av kvinnans sexualitet. Hon säger att männen inte har med slöjan att göra utan den är ett påbud från gud och att muslimska flickor bär slöjan av religiös övertygelse och kärlek till gud. Jag håller med Kaleem om detta! Troende islamiska män behöver inte vaka över sina fruar eller döttrar för att kontrollera deras umgänge. Det behöver de inte göra när "gud" gör det för dem. Och gud finns där närvarande med sina påbud inne i hela den religiösa kvinnan.

För Kaleem är gud ett heligt väsen men inte för mig. Guds ord är patriarkatets ord och patriarkatet är inget annat än den samhällsordning där mannen är överhuvudet och kvinnan den lägre stående varelsen som skall tjäna gud, mannen. Om gud inte hade varit männens språkrör, hade även män burit slöja! Men det gör inte dem! Kvinnan är gjord för mannen enligt patriarkatet inte tvärtom!

Kaleem och hennes trosförvanter flyr kärnan i min kritik. Barn har ingenting att göra med religion eftersom de inte är mogna för de val religionen innebär. Kaleem

☞ gå till sidan 5

vuxenvärlden inte återställs. Dessa barn behöver en kontinuerlig och ingående medicinsk behandling för att komma tillbaka till livet. Att utvisa dessa barn från Sverige är liktydigt med att döma dem till döden eftersom i de överväldigande fallen kan dessa barn inte få den nödvändiga behandlingen i sina "hemländer"; plus att utvisningen inte ger barnen den trygghet som de är i behov av för att komma tillbaka till det normala tillståndet.

Varför skall barn behöva ta död på sig för att asylmyndigheterna skall förstå allvaret i den situation som den asylsökande familjen har tidigare befunnit sig i eller som de kommer att hamna i vid ett återsändande till hemlandet? Sverige har ratificerat barnkonventionen men gör ständigt övertramp mot den genom att inte beakta barnens bästa. Den avhumaniserade asylpolitiken har gjort att allt fler barn hamnat i kläm. Just nu finns det närmare 10.000 asylsökande i Sverige som lever under jorden sedan de har fått avslag på sina ansökningar. Bland dessa finns över tusen barn. Dessa människor är totalt rättslösa. De är de mest utsatta individer man kan tänka sig i det kapitalistiska samhället där inget kan fås utan pengar. Vad vet migrationsverket och utlänningsnämnden om tillståndet för dessa underjordiska familjers barn? Hur mår dem? Hur väl stämmer deras situation med barnkonventionens paragrafer vilka i sig är allt annat än tillräckliga?

Jennifer Bubani måste få uppehållstillstånd omedelbart. Det är ovärdigt ett mänskligt samhälle att låta barn göra sig förstådda genom att vissna bort av apati och självsvalt. Barn måste prioriteras över allt annat. Inget barn får lida eller utsättas för fara eller ställas under förhållanden och situationer som är oacceptabla för barn. Asylpolitiken får aldrig kränka dessa grundläggande rättigheter för barn var de än kommer ifrån. Barnen först överallt, även hos migrationsverket och utlänningsnämnden.

platser inom de allmänna grundskolorna i länet. Han tillägger att ytterligare 6.000 barn berörs av detta beslut på gymnasienivå. Beslutet gäller alla afghanska medborgare vare sig de har uppehållstillstånd i Iran eller inte.

Detta är ett skamligt beslut. Barn rör inte över vilka geografiska gränser de är födda inom. Hundratusentals barn till afghanska föräldrar är födda i Iran och har haft hela sitt liv i det landet. Den iranska flyktingpolitiken är omänskligt och berövar alla dessa människor deras barndom och deras grundläggande mänskliga rättigheter och människovärde. Vi fördömer denna rasistiska politik och kräver att utvisningarna stoppas omedelbart. De afghanska flyktingarna har varit med och byggt upp landet. Inga afghanska flyktingar får skickas tillbaka till Afghanistan. De måste få iranskt medborgarskap och tillförsäkras alla medborgerliga rättigheter. Inga barn får utestängas från den allmänna undervisningen.

Afghanska barn och den iranska regimen!

Tusentals afghanska barn har förlorat sina platser i skolor i Iran efter det senaste beslutet från de iranska myndigheterna. Regimen har i samförstånd med FN:s flyktingkommisariat beslutat att sända tillbaka hundratusentals afghaner. Bland dessa flyktingar finns tiotusentals människor som är födda och uppvuxna i Iran. Regimens asylpolitik tar inte det minsta hänsyn till detta faktum, än mindre till den fortfarande ostabila situationen i Afghanistan.

Landshövdingen för Isfahan, det län där det bor flest afghanska flyktingar, informerar att 11.000 barn i länet kommer att förlora sina

Barnen Först

Barnen Först - Sverige -

Ordf: Soleyman Ghasemiani
Skr: Karim Shamohammadi

BF / Box 48 / 151 21 Södertelje

Postgiro: 128012-2

Tel: 070-852 67 16
Fax: 070-619 90 54
barnenforst@hotmail.com

ChildrenFirst -England-

Elahe Saba

**CF / BM Box 1919
London WC 1N3XX / England**

Tel: 44-7776 252 460
Fax: 44-870-164 3400
Childrenfirst@ukonline.co.uk

Internationell byrå

Soraya Shahabi

Children First
BM Box 1919
London WC1 N3XX / England
Tel. 44-798 134 3101
Fax: 1-413-639- 1602
childrenfirstinternational@
yahoo.ca